

La veritable pau

—Tu saps què és la pau?

—És clar, que no hi hagi guerres.

—Quan no hi ha guerra, hi ha pau?

—Crec que sí.

—És a dir que pau significa que no hi ha baralles, que no hi ha lluites.

—No ho sé, però no se m'acut res més.

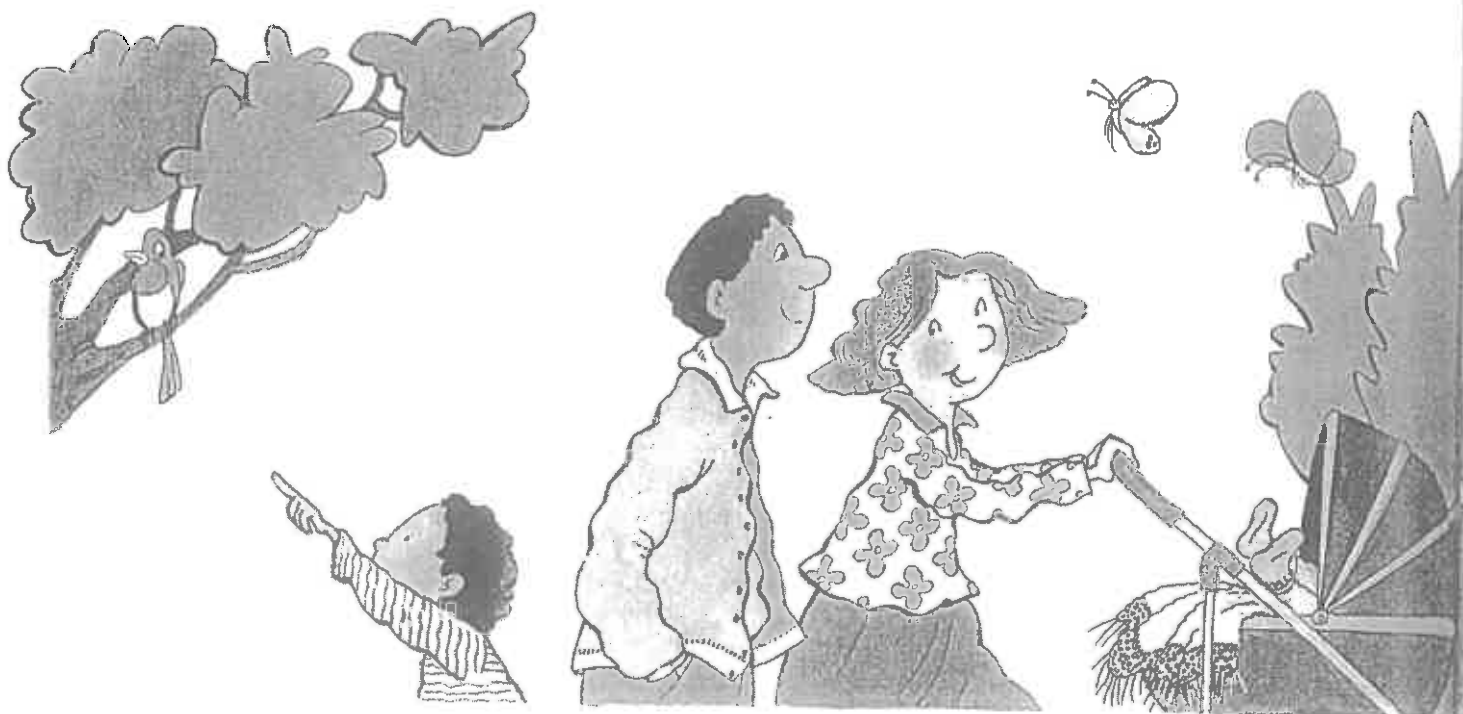
—Recordo una frase d'un cabdill bretó anomenat Càlgac que deia, referint-se a la pau que portaven les legions romanes: "Fan un desert, i l'anomenen pau"; i encara una altra de

Claudià, que deia: "Sota la pau s'amaga una guerra més greu".

—Bé, bé. Llavors, digue'm en què consisteix la pau. A mi tan sols se m'acut que és la tranquil·litat, la quietud, l'ordre...; que la gent no es mati, vaja.

—Crec que només amb això no n'hi ha prou.

—Caldrà afegir-hi alguna cosa positiva; i no serà perquè l'absència de baralles no sigui una cosa positiva, i molt positiva. Vull dir que no sigui només "absència de", sinó també "presència de".

–Consultem un diccionari: “Pública tranquil·litat i quietud, en contraposició amb la guerra”. Doncs no em serveix gaire, perquè si busco “tranquil·litat” em diu “calma, pau, quietud”. Vegem un altre diccionari: “Situació en la qual no hi ha guerra”. Vaja, poca cosa hem arreglat. Espera, espera; una mica més avall, hi diu: “Estat o situació d’amistat i entesa entre els membres d’un grup”.

–Això ja m’agrada més. Això ja és positiu. Segueix per aquest camí, a veure si millorem la idea.

–Seria una cosa així com “l’abundància de béns per a tothom, el progrés de la cultura, la sanitat, el benestar, la comunicació, l’alegria, la seguretat del futur, el respecte a la dignitat de les persones i dels pobles”.

–M’agrada. És a dir, la pau com l’acumulació de tot allò que és bo; la felicitat per a tots.

–La pau no és solament no matar, sinó fer viure; i viure de veritat. Procurar la pau és treballar perquè tothom pugui dir: Això sí que és viure!

–Ja ho veiem més clar.

–Pau és abundància de vida, no solament absència de lluites.

–Hem progressat molt, moltíssim.

